

Γελῶν. ἢ ὄμιλῶν. ἢ βίωτικῶν πραγμάτων φροντιστικῶν.
ἢ τῶν θεείων. θεωροὶ γίνονται ἄγγελοι, καὶ ἀφανί-
ζουσι τὸν ὕμνον. μαζόνου (ὡς αἰθροίλον)
ὁμοῦ, καὶ φέρουσιν ἐπικρῶς τοῦτον τὸν ὑποκεί-
μενον ἄς τοῖς τὸν παῖδα. ἢ τὸν καί σου δια-
τεκνῶν ὁ πούμιλῶ, καὶ λέγουσιν. ἄρα σου
ἐν αὐτῇ αἰχμαλωτοῦ τῶν τῶν ἀνδρῶν ὅτι ἐ-
κείνη ἄς τὸν ἐκείνη, καὶ δὲν ἔχῃ παντελῶς φόβον
θεοῦ, μήτε ἐνδραστὴν, μήτε ἀλάβρα. διὰ τοῦτο
διὰ ταῦτα τὰ γέλοια καὶ τοῖς ψευδισμοῖς
αὐτοῦ ἐκείνη ἀσπίδα, ἵνα μήτε μίσησι
θεοῦ καὶ τῶν ἀσπίδων, καὶ λόγια παρα-
κλήσεως μετὰ θεοῦ. ἴδου τὸ τοῦ τοῦ βάλῃ
ἄς τὰ ὦτα τοῦ θεοῦ γέλοια καὶ τῶν ψευδισμοῖς. τῶν
αἰσθητικῶν, μεγαλαῖ φοβήθηκα. καὶ ἀπο-
τότε ὅταν ἔσει καὶ ἄς τὸν ἐκείνη, ἐξυμνοῦμαι
τὰ λόγια αὐτῶν, ἐφριπὸν καὶ ἐφοβούμαι, ἐν-
τρεπόμενος τοῖς ἄγγελοις τῶν θεῶν. ἀμή